

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB18 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB18 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb18-txt-shoot-n33.pdf> (tilgået 07. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB18:33

#

Xstdom.

Ja vist er der en Strid mellem Gud og Msk. Og naar Xstd. skulde sættes ind efter sin hele Sandhed (hvad kun Stifteren formaaede) eller den skulde sættes ind af en Apostel: saa sætter den Fjendskab paa Liv og Død.

O, det er gysende alene at tænke sig, hvor afdød fra Verden, fra det i almindelig Forstand at være Msk. Den maa være der egentlig skal fremstille Xstd.

Jeg for mit Vedkommende føler hvor uendelig langt jeg er derfra. Jeg elsker det at være Msk, har ikke Mod til saadan ganske at være Aand. Og dog er vel jeg i vore Forhold en af de Fremmeligste.

Derfor udviser mit Liv idetmindste saaledes noget af det Christelige. Det er visseligen oprindeligen ikke med min gode Villie, at jeg sidder saaledes og sysler med det Religieuse. Nei, fra tidlig Tid saaledes elendig, at jeg forstod at for mig var der ingen Hjælp og intet Tilhold at finde hos Mskene, sat udenfor det menneskelige Samfund, anviist mig selv, dagligt mindet om min Elendighed – ak i Ungdommens Dage, medens Blodet var varmt, og jeg saa gjerne vilde have været som de Andre, ak i Elskovens Dage, medens Hjertet bankede heftigt, og jeg saa gjerne vilde have været som de Andre – lærte jeg at holde mig til det Religieuse som eneste Trøst for mig.

Men formildet har jeg dog bestandig fremstillet det, endog blot i Forhold til som jeg forstaaer det; formildet har jeg fremstillet det baade for at skaane Andre og mig selv.

Uden Myndighed det var min Categorie; paa den anden Side, saaledes som Xstd. fremstiller det, har jeg aldrig fremstillet at Kjerlighed til Gud er Had til Verden og omvendt.

Jeg er ikke en Lykkelig, der i Kraft af et Aands-Indtryk har frit besluttet mig til at inklade mig med Xstd (og Gud veed dog, om det ret egl. lader sig gjøre, om Lidelsen paa første Sted ikke kommer til at mangle) jeg er i mit Første en Ulykkelig sat udenfor det Almene-Msklige. See dette er jo ikke saa glædeligt – og derfor er det jeg bestandig ikke tør paatage mig at gjøre ligefrem Indhug paa Andre, thi det er mig dog saa som maatte jeg i et Første gjøre dem ulykkelige, og det kan jeg ikke, jeg som – desto værre vilde vel den strenge Xsten sige – endnu elsker saa meget det at see Andres reent msklige Glæde ved Livet, hvad

jeg har mere end almindelig Øie for; thi jeg har et Digter Øie derfor. Fremdeles er jeg en Poeniterende – og atter her kan jeg ikke paatage mig at tvinge Andre til at være det, men vist er det jeg er det.

Kort de Forudsætninger som Xstd gjør (Lidelse i mere end almindelig Forstand og Skyld i særligere Forstand) dem har jeg og jeg finder mit Tilhold hos Christendommen. Men Myndighed eller directe at forkynde Andre den, kan jeg ikke ret, thi jeg kan jo ikke skaffe Forudsætningerne tilveie. Et Præsteembede kan jeg meget godt paatage mig, thi det er ingenlunde det strenge Begreb af Xstds Forkyndelse, der har jeg allermindst Forretning som Missionair.

#